

**"Salige er de, som stifter fred,
for de skal kaldes Guds børn" (Matt 5, 9).**

Matthæusevangeliet blev skrevet af en kristen fra den tids jødiske miljø, derfor indeholder det mange udtryk, der er karakteristiske for denne kulturelle og religiøse tradition.

I kapitel 5 præsenteres Jesus som den nye Moses, der bestiger bjerget for at forkynde kernen i Guds lov: kærlighedsbudet. Forkyndelsen får et højtideligt karakter ved at Evangeliet siger, at Jesus sidder ned, som en skriftens lærer ville gøre på den tid.

Men han er ikke kun det: Jesus er også det første vidne om, hvad han selv forkynder. Dette bliver endnu mere tydeligt, når han forkynder sit livsprogram: saligprisningerne. I dem ser vi, hvor radikal den kristne kærlighed er, med den velsignelse og glæde som følger deraf. Dette er salighed.

"Salige er de, som stifter fred, for de skal kaldes Guds børn"

I Bibelen angiver ordet fred - "shalom" på hebraisk - grundbetingelsen når det gælder menneskets harmoni med sig selv, med Gud og med dets omgivelser. Selv i dag refererer denne hilsen til ønsket om et fuldbyrdet liv. Fred er først og fremmest en Guds gave, men den afhænger også af vores tilslutning.

Af alle saligprisningerne genlyder denne som den mest aktive. Vi inviteres nemlig til ikke at være ligeglade men til, ud fra os selv og vores omgivelser, at blive samfølelsens bygmestre. Vi skal sætte sind, hjerte og hænder i gang. Dette kræver engagement og omsorg for andre, så vi kan helbrede individuelle og kollektive sår og traumer forårsaget af den egoisme, der frembringer splittelse. Vi skal sætte alt ind i denne retning.

Jesus, Guds søn, havde fuldbyrdet sin mission, da han gav sit liv på korset for at genforene mænd og kvinder med Faderen og bringe broderskabet tilbage til jorden. Derfor ligner enhver fredsstifter Jesus og bliver, ligesom ham, genkendt som et Guds barn.

"Salige er de, som stifter fred, for de skal kaldes Guds børn"

I Jesu fodspor kan også vi forvandle hver dag til en "fredsdag" ved at bringe de små eller store krige, der dagligt udkæmpes omkring os, til ophør. For at denne drøm kan blive virkelighed, er det vigtigt at opbygge netværk af venskab og solidaritet, at række ud og give hjælp, men også at tage imod hjælp fra andre.

Denise og Alexander har gjort en lignende erfaring: "Da vi lærte hinanden at kende, havde vi det godt sammen. Vi blev gift, og i starten var vi lykkelige, også fordi

vi fik børn. Men med tiden begyndte op- og nedturene. Til sidst var der ingen dialog mellem os; alt var årsag til diskussion. Vi besluttede at forblive sammen, men vi faldt tilbage i de samme fejltagelser med vrede, nag og uenigheder. En dag foreslog nogle venner, at vi kunne deltage i et støtteprogram for ægtepar, der havde det svært. Og dér fandt vi ikke kun erfarne og kompetente mennesker, men en 'familie af familier', som vi kunne dele vores problemer med. Vi var ikke længere alene! Et lys tændtes igen, men det var kun det første skridt. Tilbage i vort hjem var det ikke let, vi blev ved med at falde tilbage. Det, der hjælper os, er at være opmærksomme på hinanden og forpligte os på at starte op igen. Det hjælper os også at holde kontakt til disse nye venner for at fortsætte fremad sammen med dem."

"Salige er de, som stifter fred, for de skal kaldes Guds børn"

"Jesu fred", som Chiara Lubich siger, "kræver et nyt hjerte og nye øjne af os, for at elske og se på alle mennesker som kandidater til det universelle broderskab." Hun tilføjer desuden: "Vi kunne spørge os selv: gælder det også vores stridslystne naboer? Eller kollegerne, der står i vejen for min karriere? Også dem, der tilhører et andet parti eller tilhængerne af et andet fodboldhold? Også mennesker, der tilhører en anden religion eller nationalitet? Ja, enhver af dem er min bror eller søster. For det er netop her freden begynder, ud fra de relationer som jeg opbygger med ethvert af mine medmennesker.

"Ondskaben fødes i menneskets hjerte," skrev Iginio Giordani, en kendt italiensk forfatter og focolarino, "og for at fjerne faren for krig må vi fordrive aggressivitet, misbrug og egoisme. For det er der, krigen kommer fra: Vi skal skabe en ny bevidsthed."

Verden ændrer sig, hvis vi ændrer os [...] Især hvis vi understreger hvad der forener os, kan vi fremme et tankeset, der fokuserer på fred og samarbejde til gavn for menneskeheden. [...] Det er kærligheden, der vinder i sidste ende, for den er stærkere end alt andet. Lad os i denne måned prøve at leve sådan. På den måde kan vi være surdej for en ny kultur af fred og retfærdighed, og så vil vi se en ny menneskehed blive født i os og omkring os." ¹

Letizia Magri

¹ Chiara Lubich, *Livets ord* september 1985.

**"Salige er de, som stifter fred,
for de skal kaldes Guds børn" (Matt 5, 9).**

Matthæusevangeliet blev skrevet af en kristen fra den tids jødiske miljø, derfor indeholder det mange udtryk, der er karakteristiske for denne kulturelle og religiøse tradition.

I kapitel 5 præsenteres Jesus som den nye Moses, der bestiger bjerget for at forkynde kernen i Guds lov: kærlighedsbudet. Forkyndelsen får et højtideligt karakter ved at Evangeliet siger, at Jesus sidder ned, som en skriftens lærer ville gøre på den tid.

Men han er ikke kun det: Jesus er også det første vidne om, hvad han selv forkynder. Dette bliver endnu mere tydeligt, når han forkynder sit livsprogram: saligprisningerne. I dem ser vi, hvor radikal den kristne kærlighed er, med den velsignelse og glæde som følger deraf. Dette er salighed.

"Salige er de, som stifter fred, for de skal kaldes Guds børn"

I Bibelen angiver ordet fred - "shalom" på hebraisk - grundbetingelsen når det gælder menneskets harmoni med sig selv, med Gud og med dets omgivelser. Selv i dag refererer denne hilsen til ønsket om et fuldbyrdet liv. Fred er først og fremmest en Guds gave, men den afhænger også af vores tilslutning.

Af alle saligprisningerne genlyder denne som den mest aktive. Vi inviteres nemlig til ikke at være ligeglade men til, ud fra os selv og vores omgivelser, at blive samfølelsens bygmestre. Vi skal sætte sind, hjerte og hænder i gang. Dette kræver engagement og omsorg for andre, så vi kan helbrede individuelle og kollektive sår og traumer forårsaget af den egoisme, der frembringer splittelse. Vi skal sætte alt ind i denne retning.

Jesus, Guds søn, havde fuldbyrdet sin mission, da han gav sit liv på korset for at genforene mænd og kvinder med Faderen og bringe broderskabet tilbage til jorden. Derfor ligner enhver fredsstifter Jesus og bliver, ligesom ham, genkendt som et Guds barn.

"Salige er de, som stifter fred, for de skal kaldes Guds børn"

I Jesu fodspor kan også vi forvandle hver dag til en "fredsdag" ved at bringe de små eller store krige, der dagligt udkæmpes omkring os, til ophør. For at denne drøm kan blive virkelighed, er det vigtigt at opbygge netværk af venskab og solidaritet, at række ud og give hjælp, men også at tage imod hjælp fra andre.

Denise og Alexander har gjort en lignende erfaring: "Da vi lærte hinanden at kende, havde vi det godt sammen. Vi blev gift, og i starten var vi lykkelige, også fordi

vi fik børn. Men med tiden begyndte op- og nedturene. Til sidst var der ingen dialog mellem os; alt var årsag til diskussion. Vi besluttede at forblive sammen, men vi faldt tilbage i de samme fejltagelser med vrede, nag og uenigheder. En dag foreslog nogle venner, at vi kunne deltage i et støtteprogram for ægtepar, der havde det svært. Og dér fandt vi ikke kun erfarne og kompetente mennesker, men en 'familie af familier', som vi kunne dele vores problemer med. Vi var ikke længere alene! Et lys tændtes igen, men det var kun det første skridt. Tilbage i vort hjem var det ikke let, vi blev ved med at falde tilbage. Det, der hjælper os, er at være opmærksomme på hinanden og forpligte os på at starte op igen. Det hjælper os også at holde kontakt til disse nye venner for at fortsætte fremad sammen med dem."

"Salige er de, som stifter fred, for de skal kaldes Guds børn"

"Jesu fred", som Chiara Lubich siger, "kræver et nyt hjerte og nye øjne af os, for at elske og se på alle mennesker som kandidater til det universelle broderskab." Hun tilføjer desuden: "Vi kunne spørge os selv: gælder det også vores stridslystne naboer? Eller kollegerne, der står i vejen for min karriere? Også dem, der tilhører et andet parti eller tilhængerne af et andet fodboldhold? Også mennesker, der tilhører en anden religion eller nationalitet? Ja, enhver af dem er min bror eller søster. For det er netop her freden begynder, ud fra de relationer som jeg opbygger med ethvert af mine medmennesker.

"Ondskaben fødes i menneskets hjerte," skrev Iginio Giordani, en kendt italiensk forfatter og focolarino, "og for at fjerne faren for krig må vi fordrive aggressivitet, misbrug og egoisme. For det er der, krigen kommer fra: Vi skal skabe en ny bevidsthed."

Verden ændrer sig, hvis vi ændrer os [...] Især hvis vi understreger hvad der forener os, kan vi fremme et tankeset, der fokuserer på fred og samarbejde til gavn for menneskeheden. [...] Det er kærligheden, der vinder i sidste ende, for den er stærkere end alt andet. Lad os i denne måned prøve at leve sådan. På den måde kan vi være surdej for en ny kultur af fred og retfærdighed, og så vil vi se en ny menneskehed blive født i os og omkring os." ¹

Letizia Magri

¹ Chiara Lubich, *Livets ord* september 1985.